

Жила собі сім'я –
Проста, сільська, щаслива.
І тут нагрянула війна –
Незграбна, клята і зрадлива.

Пішов господар від родини.
Він став на захист Батьківщини.
Лишив дружину, двійко діток –
На службі був його пожиток.

Два роки мужньо воював,
Багато де він побував.
То тут, то там в гарячих точках,
Стояв за сина, і за дочку.

Нечасті зустрічі й дзвінки
Були за втіху для сім'ї.
Раділи дружно їм вони –
Адже всі разом, і в гурті.

Зненацька в дім прийшла біда -
Зима тривогу принесла.
Зник безвісти в бою солдат,
Найкращий батько, чоловік, син, брат.

Сім місяців вони його шукали,
Ночами й днями спокою не знали.
Надія жевріла, і їх не полишала,
Що він живий, в полон його забрали.

Рашистські боти теж не спали,
Погрози в повідомлення скидали.
Та не спиняло це дружину –
Вона шукала чоловіка без зупину.

Знайшла... Та тільки серед мертвих,
Героїв на війні полеглих...
Залишилася Україна без солдата,
А діти - без турботливого тата...

@В. Ткачук